

I sin Tale i Folketinget den 25. November har Statsministeren rørt ved det Spørgsmaal, som her er rejst, idet han i sin Replik til Folketingsmand Neergaard har talt om et Tilfælde, som han betegner som et højst usandsynligt Grænsetilfælde, nemlig dette, at der bliver et lille tysk Flertal i Flensborg. Jeg tror imidlertid, at den højtærede Statsminister her tager ganske fejl, saaledes ligger Sagen ikke, dette Tilfælde er ingeniunde usandsynligt.

Efter alt, hvad der nu foreligger, maa det derimod anses for udelukket, at der i Flensborg bliver en lille dansk Minoritet og en hertil svarende meget stor tysk Majoritet. Det mulige og sandsynlige Tilfælde vil netop dreje sig om et mindre Flertal, et lille Flertal til den ene eller til den anden Side.

Herom siger nu den højtærede Statsminister, at dertil maa først den internationale Kommission tage Stilling og først derefter den danske Rigsdag og, forsaavidt der opstaar Tvivl om Rigsdagens Stilling til Sagen, da det danske Folk. Den højtærede Statsminister forudsætter herved den Mulighed, at den danske Regering vil mene, at den Grænselinie, som de allierede og associerede Magter maatte ønske at fastsætte, paa et eller andet Punkt skulde fremkalde Betæneligheder fra dansk Side. Det er med disse Ord, at Regeringen motiverer Muligheden af Rigsdagens Medvirken. Gennem disse Udtalelser af Statsministeren er vi naaet netop til den Uvisshed, den Tilsløring af Regeringens Hensigter og Politik i det afgørende Øjeblik, som foranlediger Spørgsmaal og kræver Svar. Det er om disse Betæneligheder, om denne Mulighed for at afslaa den tilbudte Grænse, at Statsministeren har udtalt sig paa Mødet i Ringsted, da han i forsigtige Ord talte om, at vi har vor egen Mening angaaende vore egne Forhold og maa opretholde denne Mening som frit og selvstændigt Folk.

Spørgsmaalet er netop dette: Hvad er Regeringens, hvad er Statsministerens egen Mening i det Tilfælde, at der i Flensborg ikke opnaas dansk Flertal, men en betydelig dansk Minoritet, og den internationale Kommission da under Hensyn til alle Omstændigheder, derunder øko-

nomiske og geografiske Forhold, skulde ville sætte Grænsen Syd for Flensborg?

Statsministeren (Zahle): I det Foredrag, som det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Foss) nu oplæste for det høje Ting, fremførte det ærede Medlem ikke noget nyt, og det maa derfor heller ikke overraske, at mit Svar ikke kommer til at indeholde noget nyt. Imidlertid tror jeg, at det lige saa lidt kan bebrejdes den ærede Forespørger som mig, at der ikke fremkommer noget nyt under Forhandlingen her i Salen, thi hele dette Emne har været Genstand for gentagen Forhandling i det høje Folketing og er dér fuldt uddebatteret, og alt, hvad der fra de forskellige Sider kan fremføres, er fremført. Hvis yderligere Bevis kræves af nogen, som har hørt paa Forhandlingerne i det høje Folketing, vil Beviset være givet ved den Form og det Indhold, som den ærede Forespørgers Foredrag havde, thi de viser, at der er intet nyt fra den Side at fremføre i denne Sag. Jeg vil være nødt til at følge hans Spor og holde mig til Ting, som er fremsatte tidligere.

Jeg skal først minde om den Erklæring, som den danske Delegation sammen med de sønderjyske Repræsentanter afgav i Paris, og under hvilken den ærede Forespørgers Navn stod, eller som han har givet sin Tilslutning, og som slutter med følgende Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæser: „Vi“ — det er altsaa Delegationen — „nærer den fuldeste Tillid til, at Fredskonferencen vil sikre en Afgørelse af det slesvigske Spørgsmaal i Overensstemmelse med Selvbestemmelsesretten, der for dette Spørgsmaals Vedkommende allerede i 1866 paa Frankrigs Initiativ er fastslaaet ved Pragfredens Artikel 5. Spørgsmaalet ligger saa klart, at vi haaber paa en snarlig Afgørelse. Det vilde være en stor Glæde for de danske Slesvigere og for hele det danske Folk, om Beslutningen om Afstemning i Slesvig kunde blive taget allerede ved den forestaaende Præliminærfred og Afstemningen finde Sted snarest mulig efter denne. Og vi haaber da, at Overdragelse til Danmark af de Egne, som i Henhold til Afstemningen maatte blive genforenet med Danmark, vil kunne ske straks efter Afstemningen, uanset om ikke